

நாங்கள் பசேுவதில்லை
ஏனெனில்
நீங்கள் ஊமையாகி விடும்பதால்

“ஐந்தெழுத்து” ஐந்தெழுத்து ஐந்தெழுத்து .பிறேமராஜன்

இன்னும் மனதில் ஆறாக் காயமாக இருக்கின்றது, போன வருசம் இதே நாட்களில் மலெல்ல மலெல்ல ஓவ்வொன்றாய் ததொலந் து போனதுவும், எல்லாம் ததொலந் து இன்று வறெும் சபின்ய வளெயில் வறெித து நிற்பது போல. போராட்டத்தபை போஸ்ட் மாட்டம் பண்ணி ஆளாளுக்கு ஆய்வுகளும், நுண்ணிய ஆராய்ச்சிகளும் செய்தவர்களும், சாத்வீகம் பசேிச் சாகபித த புனித புருஷர்களும் (!) அவரவர் வழியே போய் விட்டார்கள். கண்ணுக்கு முன்னால் ஓவ்வொன்றாகத் ததொலகைகின்றது மலெல்ல மலெல்லக் கருதி கருதித் துத் திரும்ப எடுத்துக் கொண்ட தசேமும் அதில் ததொங்கியிருந்த வரலாற்றுச் சுவடிகளும், பிராந்திய வல்லுறவால் சிதைக்கப்பட்ட சின்னாபின்னமாய் ஓடிந் து போயிருப்பது நம் தசேம் மட்டுமல்ல நம் மவர் மனங்களும் தான். “திடீச்சண்டம்” கவிதைத் ததொகுதியை மலெல்லப் பிரித்துப் பபிக்க ஆரம்பிக்கின்றனே.

“எங்கோ ஓர் ஆற்றுப் படுக்கையில்

சரிந்த
ஏதோ ஒரு மரத்தினால்
திசை மாறியது
அந்த ஆறு மட்டுமல்ல
வறையும் சில
பரோறுகளும்!

ஈழத்தின் போர்க்காலக் கவிஞர்கள் என்ற வரிசையில் மட்டுமல்லாது களப்பணியிலும் தம்மை ஈடுபடுத்தி வந்ததோர் பலர். அவர்களில் ஒருவர் தான் தீட்சணயன் என்ற புனைபெயரில் எழுதி வந்த எஸ்.ரி.பிறமேராஜன். தான் வாழ்ந்த காலத்தின் கட்சிச் சொட்டு நாளையும் விடுதலை என்னும் பெருநெருப்புக்குக் கொடுத்த அந்த முனைப்பின் சாட்சியமாக விளங்குகின்றது “தீட்சணம்” என்ற இவரது கவிதைத் தொகுப்பு.

தாயகத்தில் நான் இருந்த காலத்தில் சக்பாபி ஒருவன் நன்றாகக் கவிதை சமர்ப்பான். தாயகக் கவிபுதுவரை இரத்தினதுரையிடம் சனென்று அவரிடம் தன் கவிதைகளைச் சமீபம் மறைத்துத் துமாறு ஒரு நாள் அவன் கேட்டிருக்கின்றான். “தம்பி! உன் எழுத்துக்களில் இருக்கும் வீரியத்தை இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கும் போராட்டத்துக்குத் திருப்புக, காதல்காதல்திருக்கும்” என்றாராம். தீட்சணயன் கவிதைகளைப் படிக் கும் போது இந்தச் சம்பவம் திடீரென்று என் ஞாபகக் கபட்டிலிருந்து வந்தது. தான் வாழ்ந்த காலப்பகுதியில் தன்னைச் சூறறிய போர்ச்சுழலுடன் “தீட்சணயன்” என்ற பிறமேராஜனின் கவிதைகளின் கருவியாக அமையத் திருக்கின்றது.

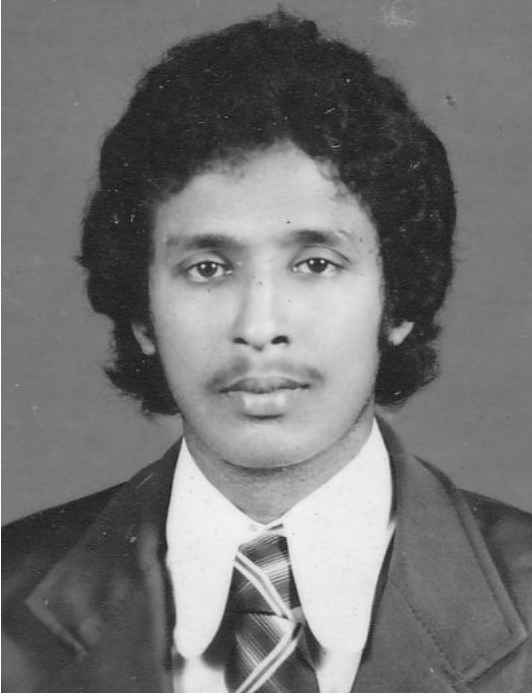
பிறமேராஜன் மட்டுமல்ல இவரை ஓத்த பாணியில் போராளிக் கவிஞர்கள் பலர் இதே வகையான பாதையில் தம்கவிப்பகிர்வையைச் செய்திருக்கின்றார்கள். தமிழ்த்தாய் பதிப்பகம் போன்ற தாயகத்தில் ஒருகாலத்தில் நிலைகொண்டிருந்த அச்சுப்படை அது குத்திணை நின்றிருக்கின்றது. தவிரவும் புலிகளின் காரல், வெளிச்சம், ஈழமரசு போன்ற ஊடகங்களில் உடனடி அரங்கேற்றங்களும் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. இவ்வறைவறையுமனே பிரச்சாரக்கண்ணோடும் பதிப்பட்டுவது என்றால் குறித்த படப்பைபுக்களை எவ்வளவு திரும் உள்வாங்கியிருக்கின்றோம் என்ற கேள்வியும் தானாக எழும். தன் கண்ணுக்கு முன்னே கண்ணென்று கொண்டிருக்கும் விடுதலை என்னும் ஆகுதியின் சமயையாய் அமைய்து விட்ட யதார்த்தமே பிறமேராஜனின் கவிதைகளில் இருக்கின்றன. வறையும் சூறறிய விடுதலை வடிகையை நெர்மையோடும் பதிவு செய்திருக்கின்றார் இந்தக் கவிஞன்.

“மாற்றான் எறிகணையால் கால் ஒன்று துண்டும் பட, மறுகாலும் கையும் ஊனமற்ற

Written by கானாபிரபா

Friday, 30 July 2010 04:10 - Last Updated Monday, 10 March 2014 13:05

ஆற்றல் போச்சே என்று அந்தரித்து அமர்ந்திருந்த ஆசான். அந்த நிலையிலும் கன்னித் தமிழில் கவிப்புனல் சூரந்த ஊரூணி. புத்தி வாத்தி என்ற பெருமையினமற்றது, தன்னதைதான் சொத்தி வாத்தி என்று சொல்லிக் கொண்டு தாழ்வாச்சிக்கலில் தவித்துக் கொண்டிருந்தவன். பின்னர் தன் வாழ்வாச்சிக்கலுக்கு விடதைவிட விழி ம்பிக் கொண்டான்” இப்படியாக “தீண்டிச் சன்ற தீட்சண்யன்” என்று தன் மனப்பதிவசை சொல்லியிருக்கின்றார் ஈழத்தின் இன்னொரு ஆளுமனை நாவண்ணன் அவர்கள்.

பிறமேராஜன், 1958 ஆம் ஆண்டில் பிறந்த இவர் 2000 ஆண்டு வரை வாழ்ந்தவர். ஈழத்தில் பருத்தித்துறை ஆத்தியபிபைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். வற்றாப்பளையி, முள்ளியவளையில் தன் வாழ்வை அமதைத்துக் கொண்டவர். தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் புலமை கொண்ட இவர், தனது ஆரம்பக் கல்வியைப் பருத்தித்துறை, ஹாட்லிக் கல்லூரியிலும், பட்டப்பிப்பை கண்டி, பரோதனையிலும் கற்று ஆங்கில ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார்.

1990 இலிருந்து, தீட்சண்யன் என்ற புனைபெயருடன், உலகலொம் பரந்திருந்த பரோட்டம் சம்பந்தமான ஆங்கிலநில்களதை தமிழில் மொழிபெயர்த்து தமிழீழ விடுதலைப் பரோட்டத்துக்கும் பணிபுரிந்தார். தன் தம்பியர் இருவரை மட்டுமல்ல, மகன் பரதனையும் தசேவிடுதலைகைய காணிக் கையாக்கியவர் இவர். சிங்களத்தின் எறிகணை வீச்சினால் தன் காலதை இழந்தாலும் தொடர்ந்தும் தசேப்பணி ஆற்றியவர் தன் இறுதி மச்சு வரை.

Written by கானாபிரபா

Friday, 30 July 2010 04:10 - Last Updated Monday, 10 March 2014 13:05

“தீட்சண்யம்” என்ற பெயரில் எஸ்.ரி.பிறமேராஜனின் கவிதைகள் திரட்டப்பட்டு மன ஓசை வளையீடாக கடந்த மலே 2009 இல் வளையாகியிருக்கின்றது. மொத்தம் 92 கவிதைகள் 174 பக்கங்களில் பதிவாகியிருப்பதோடு ஒவ்வொரு கவிதைகளுக்கும் பொருத்தமான கீற்றல் சித்திரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. கட்டவதே தீட்சண்யன் என்ற பிறமேராஜனின் வாழ்வியல் பதிவாக புகழப்பட்டுள்ளதும் அமைந்து காணப்படுகின்றன. ஓவியர் மனாவின் ஆளுமமை மிகக் சித்திரக்கீற்றல்களோடு பதிப்பாசிரியர் திருமதி சந்திரவதனா சலெவகும்மாரனின் நேர்த்தியான தலாகுப்பாக நல்லகப் பிரதியாக கனத்த அட்டயோடு இருப்பது வகை சிறப்பு.

“அண்ணனா ..தீட்சண்யனா..?
எனக்குள் என்றும் உயிர்ப்புடன்
கிளவிடும் பெருவிரட்சம் போல...!
அவ்வப்போது ஆறுதலுக்காய்...
அதன்கீழ்நான்...!

தன் அண்ணனின் இந்தக் கவிதைகளைத் தலாகுதியாக இழைத்துப் பண்ணும் பறேறநெ நிறவாகச் செய்திருக்கின்றார் சந்திரவதனா என்பதை இந்த நல் [Speichern](#) லபைப்படித்து முடிக்கும் போது உணர முடிகின்றது.

“தீட்சண்யம்” என்ற இந்த நல்ல வடலி இணயைமட்டாக விற்பனயிலும் இருக்கின்றது [இங்கே](#)

கவியரங்களில் பசேப்படுகின்ற கவிதை மலழிகளும், அச்சுடகத்துக்கு உண்டான சலொறகட்டுக்களும் என வகயான கவிதைகள் இருந்தாலும், இங்கே அதிகம் திரட்டியிருப்பது புலிகளின் குரல் வானலலியில் பகிர்வான கவிதைகளே. தியாகி திலீபன் அடங்கலாக மாவீரர் திறன் பாடும் கவிதைகளும், சமுதாய எழுச்சி நலாக்கிய கவிதைகளும், பெருளாதாரத் தடயைச் சந்தித்த காலகட்டத்தின் அவலக் கவிதைகளும், பெரக் காலகட்டத்தின் தவயை நலாக்கிய அறகை வலுமாகத் தீட்சண்யனின் இந்தக் கவிதைகள் விளங்கி நிற்கின்றன.

வாழ்ந்தீர்
வாழும் காலம் வரவீரத்திலயே வளர்ந்தீர்
தசேத்தின் விபிவக்காய் தீச்சுமந்தீர்
தீராத வடேகயிலே தின வடெுத்தீர்
களங்களிலே கதைபடித்தீர்
கடசியிலே வீழ்ந்தீர் - ஆயினும்

Written by கானாபிரபா

Friday, 30 July 2010 04:10 - Last Updated Monday, 10 March 2014 13:05

வித்தாகவவே புனிதப் புதகைகழியில்
புலிக் கொடி உடல் போர்த்திச் சாயந்தீர் தீட்சண்யன் (பிறமேராஜன்)

இந்த நபுலுக்கு அணிந்துரை பகிரந்த இலக்கியப்படப்பாளி, கல்வியாளர் மூலமைணி
வவே.சுபர்மணியத்தின் புதிவாக ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தில் முருகையன் முதல்
இளையதலைமுறைகை கவிஞர்களின் இலக்கியப்பதிவுகளும் அந்த வகையில்
தீட்சண்யன் சனெற பாதையையும் பொருத்தமான அவர்தம் கவிதைகளை எழுத்தாண்டு
விளக்கியிருக்கின்றார்.

“கவிஞர் பிறமேராஜன் மரபுக்கவிதையிலும், புதுக்கவிதையிலும், பரிச்சயமுடையவர்
என்பதை “தீட்சண்யன்” கவிதைத் தொகுதி காட்டுகின்றது. சாதாரண கிராமிய வழக்குச்
சொற்களை மரபுக்கவிதையில் பயன்படுத்தி கவிதையை மிகவும்
எளிமையாக்கியுள்ளார். இக்கவிதைத் தொகுதி சமகால நிகழ்வுகள்
ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது ஒரு சிறப்பம்சமாகும்”
இவ்வாறு சொல்கின்றார் மூலமைணி வே.சுபர்மணியம்.

...சொந்த மண்ணிலே வீதியிலே
எங்கள் காணிகள் மனகையில்
மனைவிகளில் கட்டவா
மாற்றானின் விரல்கள்...? தீட்சண்யன் (பிறமேராஜன்)

“வன்னியிலே கவிபதித்த வானம்பாடி வற்றாது நீர் சுரந்து நின்ற தமிழின் ஊற்று”
என்றதோர் பகிர்வாக பிறமேராஜன் அவர்களின் வாழ்க்கையைப் பதிவு செய்திருக்கின்ற
“தூரிகை”யின் பகிர்வும் நபுலின் ஒரு பகுதியாக இருக்கின்றது.

தீட்சண்யன் ஒரு யதார்த்தவாதி என்று சொல்லியவாறே முன்னுரை பகிரந்த திரு
க.ஜெயவீரசிங்கம் ஆசிரியர், பிறமே மாஸ்டர் என்ற தன் நண்பர் “தீட்சண்யன்” என்ற
இனிய மனிதரின் உள்ளக் கிடக்கைகளின் சில பக்கங்களை அறிந்தவன் என்ற தகுதியில்
இந்த நபுலுக்கு முன்னுரை எழுதிருப்பதாகக் குறிப்பிடும் அவர் குறித்த கவிதைத்
தொகுயில் தனெப்படும் பல்வற்று கவிதைக் கட்டுரைகளைத் தன பாணியில் சிலாகித்துப்
சிறப்பிக்கின்றார்.

தீட்சண்யன் கவிதைகளைப் பதித்து முடித்தால் எத்தனை வகையான மன உணர்வுகள்
கலவையாக....

புரையல் வரலாற்றின் சுவடிகளாக, பொருளாதார நெருக்கடிகளின் பதிவுகளாக, அடக்கி
ஓடக்கப்பட்ட சமீகத்தில் நிரந்தர விடிவை நோக்கிய வணைத்துலாக தம்
மனப்பதிவுகளை நேர்மையோடு பதிவு செய்திருக்கின்றார். ஈழப்போராட்டத்தில்

தொண்ணூறுகளின் ஆரம்பத்தில் இருந்து இரண்டாயிரம் மிதக்கும் வரையான காலப்பகுதி மிக முக்கியமான தடகைகளை, நெருக்கடிகளை, சவால்களைச் சந்தித்தது என்பதை மீண்டும் மீண்டும் கிளறி எடுத்துத் தருமாற் போல ஒவ்வொரு கவிதைகளும்.

புரிந்து கொள்ளுங்கள்! இது சிதையல்ல!
பட்டறிவுப் புத்தகம் பக்கம் புரண்டு கிடக்கிறது!

வண்டெழுத்துமென்ற சித்தனை? இல்லலை!
நாண்டு நின்ற நல்லவரை நாசமாகும்
கொடும்மைக்கு நானும் பலியானேன்!

தன் சாவை நெருங்குவதைத் தான் உணர்ந்து தீர்க்கதரிசியாய் தீட்சணியன் எழுதி வதைத் தமரே சொன்ன கவிதை வரிகள் அவருக்கு மட்டுமல்ல இன்றைய நம் தசேத்துக்கும் பொருந்தும்.

ஊடுகாண்புறுகளின - ஊடுகாண்புறுகளின

[மடத்துவாசல் பிள்ளையாரடி](#)